

VIÐMERKINGAR

Kommunurnar gjalda

Finnleif Guttesen

borgarsjóri

Stórtíðindi frá samgong-uni 8. janur 2002

Neyðhjálp
Eftir at hava arbeitt intensið síðani fólkatingsvalið, tá samgongan sá, hvar leiðin gekk, koma teir nú, 4 mánaðir áðrenn løgtingsvalið, við neyðhjálp, sum skal sissa pensjónistarnar.

Hildnir fyri gjøldur
Allur bati bætir, og skal tað verða pensjónistinum væl unt, at teir fáa umleið 400 kr. meira um mánaðin, men álvaratos, er hatta ikki at halda teir fyri gjøldur? Hvørjir pensjónistar, sum ikki kunnu arbeiða, tí teir eru sjúkir, avlarnir og annars illa fyri, fáa gleði av, at inntøkan við síðuna av pensjón og viðbót hækkar úr 22.300 krónum um árið

upp í 44.500 krónur, ikki ein.

Kommunurnar og eisini pensjónistarnir gjalda

Tað er enn einaferð tær kommunur, sum eru ringast fyri og tí hava høgt skatta-prosent, sum koma at gjalda, og má ein undrast yvir, at samgongan brúkar sama ”harraboðs framferð” yvir fyri kommununum, sum tá í botnfrádrátturin bleiv hækkaðaur.

Eftir at hesar kommunur hava gjørt og viðtikið sínar fíggjarætlanir, viðtekur prosentíð nú, hetta hevur

samgongan lógir, sum ávirkar inntøkurnar mun-andi hjá kommununum tann skeiða vegin, soleiðis at ætlanirnar mugu broytast til stóran ampa fyri borg-arnar í kommununi, eisini pensjónistarnar.

Ein má undrast yvir, at samgongutinglimir, sum vara av kommununum, taka undir við hesari framferð.

“Neyðtøka”

Allur skattalætti, sum hendan samgongan reypar um, hava kommunurnar goldið sín stóra part av. Tað kann samanlíknast við “neyðtøku”, tí kommunnar eru ikki eftirspurdar og hava heldur ikki haft møguleika fyri at siga nei, tí samgongan hevur bert tik-ið.

Sami framgangsmáti er brúktur viðvíkjandi kirkju-skattunum, har landið og ikki kommunurnar áseta prosentíð nú, hetta hevur

við sær at prosentíð er hækkað frá 0,25 til 0,30 og síðani til 0,70.

Framgangsmátin bleiv eisini brúktur, tá ið FAS-skipanin kom í gildi og kostar hetta kommununum 12 mill krónur.

Niðurbindir kommunur

Tað er luturin hjá teimum, sum stýra, at vera um-hugsin og vísa fyrilit, men tað kann ikki sigast um ver-andi samgongu, sum við sínum framferðarhátíti niðurbindur tær kommunur enn meira, sum eru ringast fyri.

Tá ið spurt var í Fíggj-armálastýrinum um hædd var tikin fyri mistar inn-tøkur hjá kommununum var svarið, at tað var ikki endaliga politiskt viðgjørt.

VIÐMERKINGAR

Dan, Signar, Jógvan, Tobbi, Jóhan Heri, Kári ...

Rætta tulkingin av mínum egna lesarabrævi tann 21. des.

Bill Justinussen

Ikki smávegis sum fingið er burturúr teimum fáu reglunum, eg í skundi festi á blað hendan dagin stutt fyri jól, meðan eg hoyrði orðaskiftið á tingi. Ikki metti eg orðini so tungtvig-andi, at tey skuldu lokka fleiri lokalpolitiskar varð-menn fram á barrikadurnar. Ótespilig, vamlislig og smakkleys eru bert nøkur av lýsingarorðunum, sum eru varpað út gjøgnum tíðindamiðlarnar hesar jóladagarnar. Onkursvegna man eg vera komin onkrum ov nær, nú dagarnir í hesum valskeiðnum fara at liða. Eg skal tí gera eina roynd at tulka míni egnu orð, so møgulig ivamál kunnu rættast.

Yvirskriftin ”tríggir lærarar úr Fuglafirði”

So løgði, tað ljóðar, hevur sjálv greinayvirskriftin gjørt sitt til hørðu ábreiðsl-urnar. Vanliga hugsanin er, at eg við hesi yvirskrift so

ella so niðurgeri lærara-yrkið, og hevur soleiðis eisini onkur av greinskriv-arunum fylgt hesum tónan-um. Men lat ongan iva vera um, at hetta als ikki var ætlanin við yvirskriftini. Eg havi onga orsök og ei heldur nakað ynski ella nakran rætt til slíkan hugburð. Satt at siga sæt eg og hugleiddi um, hvussu ein fangandi yvirskrift skuldi siggja út, tí ikki er óvanligt at uppliva, at fá hava lisið tað, sum ein hevur fest á blað. Hetta er helst nakað, sum allir lesarabrævskrivarar hug-leiða um; hugsið bert um yvirskriftirnar ”Overkill á Bill” og ”Øvundarmaður-

Bláar hosur

Leila Hjørleivsdóttir á Lofti

Eg havi fest meg við kommentarir í bløðunum frá andstøðutingmonnum, ið eru illa við av orðum lógmans, at í Føroyum hava vit ikki kriminalitet, ei heldur stættarmun. Tað hevði verið áhugavert at vita, um hesir møguliga kenna nakað samfelag, ríkt ella fátækt, vælferðarsam-felag ella ikki, Uttan kriminalitet og stættarmun? Eg spyrji bara.

Hóast ynski um at skipa Føroyar á annan hátt, koma vit menniskju neyvan at skapa Paradísið her á jørð, ei heldur í Føroyum, vit kunnu í naiviteti droyma um tað, longur koma vit ikki. Tá mín familja í mei’99 ættleiddi okkara næstu dóttir, kom leiðarin á barnaheiminum BalVikas, Bombay, sjálv við henni. Hon ynskti at koma til Fø-oyar, m.a. fyri at siggja, hvat tað var fyri umstøður, hon lat børn síni fara til.Og hon var sera nøgd, hon vitjaði fleiri av familjunum og hevði bert rós at bera. O.K. Rætt skal vera rætt, eg tordi ikki at siga henni, at okkara børn ikki sluppu inn á stovn beint eftir farloyvi; men tað er ein onnur søga.

Hon vitjaði barnagarð og voggstovu og var positivt yvirraskað. Síðani spurdu vit hana, um hon hevði hug at vitja okkara barnaheim, tá kvakk hon við og spurdi:

Ein barnagarð í part!

Jógvan Arge

Mentamálanevndin hjá bý-ráðnum býtti seg í tveir partar á málinum um tveir nýggjar ansingarstovnar. Samgongulimirnir Heðin Mortensen, Bjarti Mohr og Beate L. Samuelsen mæla

Tá kom eingin ábending um, at ætlanin var at bota støðuna hjá fólkapensjónistunum. Einki er sett av á fíggjarlógini, og kommunurnar finga eingi boð um, at tær skuldu seta pening av, tí ætlanin var at hækka ella broyta pensjónirnar. Hetta kann koma tvørt fyri hjá fleiri pensjónirar. Mannagongdin líkist svarta ongum og visir, at landsstýrið virðir ikki komm-unurnar nóg nógv.

Tað er lítið at ívast í, at uppskotini hjá Javnaðar-flokkinum og Helenu at hækka pensjónina, og tað at val stendur fyri framman, hava tvingað landsstýrið at koma við eini ábót til fólkapensjónirnar. Eftir veljarakanningunum standa Fólkaflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin illa í tí. Og tí hava flokkarnir óivað ásannað, at neyðugt var at koma við uppskoti um ábøtur eftir “síðsta útkall”, sum var tá fíggjarlógin var fyri í desember mánað. Men var uppskotið við tá, hevði lógin víst eitt størri hall og tað hevði heldur ikki gagnað landsstýrissamgong-uni.

Sosialurín

Sosialurín

Sosialurín
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller jan@sosialurín.fo
Blaðstjóri:
Eirikur Lindenskov einirur@sosialurín.fo
Tíðindaleiðari:
Jústinus Eidesgaard justinus@sosialurín.fo
Marknaðarfeild: lysing@sosialurín.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurín.fo
Fimnbjörg Nattestad fimnbjorg@sosialurín.fo
Anja Weihe anja@sosialurín.fo
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurín.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurín.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurín.fo
Turið Kjølbro turid@sosialurín.fo
Stefan í Skorini stefan@sosialurín.fo
Heri á Rógvi heri@sosialurín.fo

Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurín.fo
Myndamenn:
Jens Kristian Vang jensk@sosialurín.fo
Álvur Haraldsen alvur@sosialurín.fo
Sosialurín í Norðoyggjum:
Postsmoga 231
Nólsøyar Pálsgøta 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: klaksvik@sosialurín.fo
Uppseting/prent:
Uppseting: Hestprent
Prent: Prentmiðstøðin
Útgevari:
Sp/f Sosialurín

Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurín.fo
lysing@sosialurín.fo
lysingartorg@sosialurín.fo

Blaðið verður prentað mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰

Lýsingar
Freistir:
Teksstýlsingar
Størrí lýsingar
Lýsingartorgið
Heilsanir
Týsdagsblaðið
Mán.kl. 10
Frí. kl. 15
Frí. kl. 12
Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið
Týs. kl. 10
Mán. kl. 15
Mán. kl. 12
Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið
Mik. kl. 10
Týs. kl. 15
Týs. kl. 12
Týs. kl. 12
Fríggjadsblaðið
Hós. kl. 10
Mik. kl. 15
Mik. kl. 12
Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið
Frí. kl. 10
Hós. kl. 15
Hós. kl. 12
Hós. kl. 12

Størrí lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettum freistir.

Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.

Innsent tilfar
Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðs-lan ikki er kunnað um bústað og telefonnummar, verða ikki settar í blaðið.

Wikimedia Commons has media related to Socialurín.

Høvdið á blokkin

Heðin Mortensen
løgtingsmaður

Løgmaður og varaløgmaður eru ikki so væl longur. Men eitt eru teir samdir um. Teir vilja leggja høvdið á blokkin. Títt høvð! Hóast vit ikki gerast petti meiri sjálvbjargin ella sjálvstöð-ug, so hava teir lækka blokkin Uttan at spyrja før-oyingar eftir.

Hvønn rætt eiga føroyingar til blokkin?
Tá ið vit nú – av meiri og minni góðum huga – hava góðtikið at vera í einum samveldi, er tað við ávisum treytum og ávisum rættind-um.

Millum treytirnar er, at vit skulu góðtaka verju-politikkin hjá ríkinum, og at tað er ríkið, sum eigur fullveldi. Tað merkir, at ríkið umboðar okkum í ST og ríkið tekur støðu í verjumálum. Millum rættindini er, at

tað verður javnað út millum ríkispartarnar.

Fyri hálvtt hundrað árum síðani vóru varðagøtur og mjólkabátar samferðslu-kervi. Tá arbeiddu tey flestu til tey doyðu ella vóru forsyrgd inni hjá skyldfólki. Í dag hava vit bussar og undirsjóvartunnl-ar, ellisheim og fólka-pensjón.

Partvís er hetta takka verið, at vit hava havt eina útjavnan ímillum ríkispart-arnar. Partvís eisini hinar fyrimunirnar av ríkinum, gjaldoyra, útbúgvingar, osfr.

Hvør hevur havt størsta fyrimunin? Eg veit ikki – hvør hevur størri fyrimun,

ella so niðurgeri lærara-yrkið, og hevur soleiðis eisini onkur av greinskriv-arunum fylgt hesum tónan-um. Men lat ongan iva vera um, at hetta als ikki var ætlanin við yvirskriftini. Eg havi onga orsök og ei heldur nakað ynski ella nakran rætt til slíkan hugburð. Satt at siga sæt eg og hugleiddi um, hvussu ein fangandi yvirskrift skuldi siggja út, tí ikki er óvanligt at uppliva, at fá hava lisið tað, sum ein hevur fest á blað. Hetta er helst nakað, sum allir lesarabrævskrivarar hug-leiða um; hugsið bert um yvirskriftirnar ”Overkill á Bill” og ”Øvundarmaður-

in”. Hesir hava uttan iva brúkt eina løtu at finna fram til hesar hugfarsligu yvirskriftirnar, ella kanska eru tær komnar sum brád-ligar opinberingar? Soleið-is var eisini hjá mær, og var hetta takkin. Sjálvandi sprottin úr tí sjáldsama eindømi, at ein bygd við 1500 fólkom hevur heili trý løgtingsumboð og haraft-urat hava øll trý umboðini sama yrki. Slíkt fyribrygdi hendir neyvan nakrantíð aftur. Lat meg slá rímm-arfast, at eg havi stóra virðing fyri lærarayrkinum, tí eg veit, hvønn týðning tað hevur, at børn okkara fáa góða og holla undir-vising sum týðandi førning restina alt lívið.

Samstundis var tankin eisini, at Løgtingið eigur at vera so ymisligt og fjøl-táttað samansett, sum yvir-høvur tilber fyri at øll mál kunnu fáa eina so breiða og harvið góða viðgerð sum gjørligt. Har eiga at vera ung og gomul, kvinnur og menn, skiparar og dekkarar, lærarar og næmingar, leik

og lærd, úr bygd og bý o.s.fr. Tá so tríggir løg-tingsmenn koma úr eini og somu bygd og harumframt úr sama arbeiðsumhvørvi, er vandi fyri, at sjónar-hornini gerast ov fá. Hetta er sjálvsagt als ikki tykkara skyld, men ein sjáldsom tilvild.

Bjálkin

Bjálkin í greinini var at fáa fólk kring Skálafjørðin og serliga í Runavíkar komm-unu at hugsa nærri um tingmannabýtið í Eystur-oyinni, tí teirra demokrat-iski rættur um stutta tíð aftur skal staðfestast. Støð-an í okkara kommunu er soleiðis háttað, at fólk sum heild velja hugsjónarliga við minni atliti til heimstað teirra, sum bjóða seg fram. Hetta eru stórar dygdir og stórliga í trá við fólka-ræðisligu skipanina. Men avleiðingin kann gerast, at hetta størsta økið í Eystu-roynni ongan umdømis-valdan tingmann fær. Hendan bjálkan tyktist ongin av fuglfjarðating-

monnunum at hava fingið eyga á, meðan teir hava funnið hópin av flísum, sum teir hava lagt undir sjóneyku og støddarøkt fleirfaldað. Ásannast má, at tað, ein skrivar, ikki er tað, annar lesur.

Flisirnar

Ein, sum eg ikki kenni og ongantíð mær vitandi havi tosað við, gevur í grein síni eina nærum fullfíggjaða persónsgreining av undir-ritaða. Myndin, hann malar, er ikki vøkur. Tað má sigast at vera satt avrik at kunna lýsa ein persón so nágreini-liga, sum hesin ger, tá havt verður í huga, at einasta grundarlagið fyri hesi persónsanalysu eru nakrar hissini reglur í einum lesarabrævi. Men ætlanin við greinini var ikki at opinbera mína innaru menniskju, men at gera eina politiska við-merking. Hann nevnr, at eg havi vorharra í skjöldrinum, og tað er rætt. Eg havi hann bæði í skjöldrinum og í hjartadýpinum. Ikki sum

eina politiska etikett, men sum lívsgrundarlagið og lívsinnihaldið.

Dan Reinert Petersen ger eisini sama mistak. Hann fer eftir manninum heldur enn bóltinum. Hetta tími eg heldur ikki at viðgera, tí hann hevur eisini valt at lesa tað, sum stendur á teimum.

Kristnu lívsvirðini

At eg dittaði mær at nevna kristnu lívsvirðini í endan-um á greinini var kanska nakað knortlut í samlaða hópinum og skal eg við-ganga, at tað kann mis-fatast. Hetta var ikki meint sum ábreiðsla á fuglfjarða-tingmenninar, men sum ein generel viðmerking.

Vónandi megna vit fram-yvir at lyfta politíska kjakið upp á hægri støði fyrst og fremst til gagn fyri land og fólk.

Gott nýggjár, øll somul!

Víst veit hann tað, men at brúka hetta sum eitt slag av valagn, eins og tað sær út til at áðurnevndu skrivarar gera, tað er langt undir hansara støði.

So stutt kann tað sigast. Vit fólkafloksfólk eru soleiðis samanskrúvað, at vit eru realistar um ein háls.

Líka mikið, hvat fyri sam-gongu vit seta saman, so trúgví eg ikki uppi, at tann dagur kemur, har vit øll sita lukkligt við eini ársløn upp á 220.000,00 krónur og ein Hawaii sodavati í hondini.

Hvi? Tí menniskjan ikki er so einføld skrívað sam-an.

Annars segði løgmaður orðarætt: »SAMANBOR-IÐ VIÐ ONNUR LOND,

hava vit ikki stættarmun og heldur ikki kriminalitet«.

Og hann segði eisini, at EINGIN skal verða settur utanfyri.Vit skulu støðugt stremba eftir, at tillaga

sum hevur fund í morgin -hósdagin. Ætlandi kemur málið til endaliga avgerð á stongdum og opnum bý-ráðsfundi í morgin kl. 17.00 og 17.30.